

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	1So/138/2014
Identifikačné číslo spisu:	5014200262
Dátum vydania rozhodnutia:	27.07.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Igor Belko
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:5014200262.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Igora Belka a členov senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca, PhD. a JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD., v právnej veci navrhovateľky: F. K., nar. XX.XX.XXXX, bytom S. XXXX/XX, L., proti odporkyni: Sociálna poisťovňa - ústredie, so sídlom Ul. 29. augusta č. 8, 813 63 Bratislava, o starobný dôchodok, o odvolaní navrhovateľky proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/81/2014-50 z 31.07.2014, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 25Sd/81/2014-50 zo dňa 31. júla 2014 p o t v r d z u j e .

Navrhovateľke náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

Krajský súd napadnutým rozsudkom potvrdil rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX X- X., I., I., F., F., I., H. a H. zo dňa 21. februára 2014 a rozhodnutia odporkyne č. XXX XXX XXXX - I., F.. a F.. zo dňa 21. februára 2014.

Odporkyňa napadnutým rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I.. zo dňa 21. februára 2014 podľa § 21, § 95 ods. 1, 2, § 173i ods. 1 zákona č. 100/1988 Zb. o sociálnom zabezpečení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sociálnom zabezpečení“) a podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení (ďalej len „zákon o sociálnom poistení“) v znení zákona č. 721/2004 Z. z. a čl. 19 a čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných, pozostalostných dávkach uvoľnila navrhovateľke starobný dôchodok od 14. augusta 2003 v sume 2.556,- Sk mesačne. V uvedenej sume bola zahrnutá úprava podľa zákona č. 306/2002 Z. z. o zvýšení dôchodkov v roku 2002, o úprave dôchodkov priznaných v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia v znení zákona č. 639/2002 Z. z. a zvýšenia dôchodkov v roku 2003 a o zmene a doplnení niektorých zákonov v oblasti sociálneho zabezpečenia. Podľa § 293a zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 43/2004 Z. z. bol navrhovateľke zvýšený starobný dôchodok od 1. februára 2004 na 2.659 Sk mesačne a od 1. decembra 2004 na 2.750,- Sk mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I.. zo dňa 21. februára 2014 odporkyňa podľa § 293az ods. 4

zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 449/2008 Z. z. zvýšila navrhovateľke starobný dôchodok od 1. júla 2005 na sumu 2.994,- Sk mesačne. Podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov bol navrhovateľke zvýšený starobný dôchodok od 1. júla 2006 na sumu 3.713,- Sk mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I.. zo dňa 21. februára 2014 bol navrhovateľke podľa § 293k zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. zvýšený starobný dôchodok od 14. augusta 2006 na sumu 3.463,- Sk mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I.. zo dňa 21. februára 2014 odporkyňa podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 310/2006 Z. z. zvýšila navrhovateľke starobný dôchodok od 1. júla 2007 na sumu 3.680,- Sk mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X-F.. zo dňa 21. februára 2014 podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zvýšila odporkyňa navrhovateľke starobný dôchodok od 1. júla 2008 na sumu 3.864,- Sk mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - F.. zo dňa 21. februára 2014 po prepočte sumy dôchodku podľa § 293ar zákona o sociálnom poistení v znení zákona č. 659/2007 Z. z. starobný dôchodok navrhovateľky v sume 3.864,- Sk mesačne predstavuje 128,30 € mesačne. Podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov bol starobný dôchodok navrhovateľke od 1. januára 2009 zvýšený na sumu 137,30 € mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - F.. zo dňa 21. februára 2014 bol starobný dôchodok navrhovateľky podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zvýšený odporkyňou na sumu 141,50 € mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - F.. zo dňa 21. februára 2014 podľa § 82 zákona o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov zvýšila odporkyňa starobný dôchodok navrhovateľky od 1. januára 2011 na sumu 144,10 € mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - I.. zo dňa 21. februára 2014 zvýšila odporkyňa podľa § 82 zákona o sociálnom poistení od 1. februára 2012 starobný dôchodok navrhovateľky na sumu 148,90 € mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X-X. zo dňa 21. februára 2014 bol navrhovateľke podľa § 82 a § 293ce zákona o sociálnom poistení a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny (ďalej len „MPSVaR“) č. 329/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2013, zvýšený starobný dôchodok od 1. januára 2013 na sumu 160,10 € mesačne.

Rozhodnutím č. XXX XXX XXXX X - H.. zo dňa 21. februára 2014 bol navrhovateľke podľa § 82 zákona o sociálnom poistení a § 1 opatrenia MPSVaR č. 329/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2014, zvýšený starobný dôchodok od 1. januára 2014 na sumu 168,90 € mesačne.

Proti uvedeným rozhodnutiam odporkyňa podala navrhovateľka opravný prostriedok podľa tretej hlavy piatej časti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“) z dôvodu, že sú vydané v rozpore so základnými princípmi právneho štátu, a to s princípom právnej istoty a všeobecným zákonom retroaktivity, rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavou SR a s medzinárodným Dohovorom č. 128, ako aj zákonom o sociálnom zabezpečení.

Krajský súd po preskúmaní napadnutých rozhodnutí dospel k záveru, že opravný prostriedok

navrhovateľky nebol dôvodný. Bol toho názoru, že odporkyňa pri rozhodovaní o starobnom dôchodku navrhovateľky postupovala v intenciách rozhodnutia Najvyššieho súdu SR č. k. 9So/139/2012 zo dňa 30. októbra 2013, ktorým už bolo rozhodnuté o nároku navrhovateľky a v naznačenom smere vydala napadnuté rozhodnutie označené I. č. XXX XXX XXXX X dňa 21. februára 2014 a následne ďalšie rozhodnutia označené ako I. - H. všetky zo dňa 21. februára 2014.

Proti potvrdzujúcemu rozsudku krajského súdu podala navrhovateľka odvolanie z dôvodu, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonala navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a konanie neprebehlo pred nezávislým a nestranným súdom.

Navrhovateľka namietala nevykonanie navrhnutých dôkazov krajským súdom, a to rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 1Sdo/20/2006 z 30.05.2006, rozsudok sp. zn. 9So/112/2009 z 30.06.2010 a rozsudok sp. zn. 1Sdo/10/2005 z 30.05.2006. Ďalej namietala, že krajský súd nezaujal stanovisko k ďalším námietkam, ktoré prezentovala v opravnom prostriedku, a to že rozhodnutia odporkyne sú vydané v rozpore so základnými princípmi právneho štátu, a to s princípom právnej istoty a všeobecným zákonom retroaktivity, rozpore s judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavou SR a s medzinárodným Dohovorom č. 128, ako aj zákonom o sociálnom zabezpečení.

V ostatnej časti odvolania sa navrhovateľka vyjadrovala k rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/139/2012 z 30.10.2013, na základe ktorého odporkyňa vydala preskúmané rozhodnutie. Takisto namietala nestrannosť sudcov Najvyššieho súdu a krajského súdu, ktorý rozhodovali v danej veci.

Na záver uviedla, že zákonné a spravodlivé rozhodnutie bude len také, na základe ktorého jej bude priznaný starobný dôchodok od 14.07.2003 v takej výške (8433,-Sk) v akej jej bol pôvodne odňatý od 14.07.2003.

Vzhľadom na vyššie uvedené námietky navrhla, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že preskúmané rozhodnutia odporkyne zruší, a vec jej vráti na ďalšie konanie.

Odporkyňa vo vyjadrení pod č. XXX XXX XXXX X z 08.10.2014 uviedla, že dôvody uvádzané navrhovateľkou v odvolaní nepovažuje za opodstatnené.

Napadnutými rozhodnutiami bol realizovaný rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/139/2012 z 30.10.2013 tak, že bolo potrebné započítať obdobie trvania profesionálnej služby od 01.01.1999 do 31.07.1999, ktoré navrhovateľke nebolo zhodnotené pre výšku výsluhového príspevku priznaného podľa § 211 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. o štátnej službe príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície, ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z. o sociálnom zabezpečení policajtov a vojakov a o zmene a doplnení niektorých zákonov a následne starobný dôchodok sa mal krátiť primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby rozhodujúcich pre výšku výsluhového príspevku.

Odporkyňa navrhla napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní. Po zistení, že odvolanie bolo podané oprávnenou osobou v zákonnej lehote (§ 204 ods. 1 O.s.p.) a že ide o rozsudok, proti ktorému je podľa ustanovenia § 201 v spojení s ust. § 250s prvá veta O.s.p. odvolanie prípustné, dospel k záveru, že odvolaniu navrhovateľky nemožno vyhovieť. Rozhodol jednomyselne bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ust. § 250ja ods. 2 O.s.p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej

stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (www.nsud.sk). Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 27. júla 2016 (§ 156 ods. 1 a 3 O.s.p.).

Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté.

Podľa čl. 19 Dohovoru č. 128 o invalidných, starobných a pozostalostných dávkach starobné dávky však musia byť poskytované po celú dobu sociálnej udalosti, ktorou vo vzťahu k starobnému dôchodku je dovŕšenie dôchodkového veku.

Podľa čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 ak má alebo by mala inak chránená osoba nárok na dávku ustanovenú v tomto Dohovore a ak dostáva inú peňažnú dávku sociálneho zabezpečenia za tú istú sociálnu udalosť, s výnimkou rodinných prídavkov, môžu sa dávky podľa tohto Dohovoru krátiť alebo zastaviť za určených podmienok a v určenom rozsahu za podmienky, že časť dávok, ktorá sa kráti alebo je zastavená, nepresahuje druhú dávku.

Odvolací súd po preskúmaní spisu krajského súdu zistil, že podľa potvrdenia Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia zboru Bratislava č. GR ZVJS-12262/33-2006 z 23. júna 2009 bola navrhovateľka poberateľkou výsluhového príspevku od 1. augusta 1999, ktorý bol pretransformovaný od 1. júla 2002 podľa § 124 ods. 2 zákona č. 328/2002 Z. z. na výsluhový dôchodok a ktorý sa podľa potvrdenia č. GR ZVJS-12262/33-10 zo dňa 20. augusta 2010 ku dňu 14. augustu 2003 vyplácal v sume 11.177,- Sk mesačne.

Starobný dôchodok priznaný v sume 3.152,- Sk mesačne zodpovedá súčtu doby zamestnania získanej podľa zákona o sociálnom zabezpečení a doby profesionálnej služby zhodnotenej na nárok na výsluhový dôchodok za celé roky podľa zákona č. 328/2002 Z. z..

Starobný dôchodok v sume 3.152,- Sk sa v súlade s čl. 33 ods. 2 Dohovoru č. 128 kráti v pomere medzi dobou zamestnania 3 747 dní a nezhodnotenej doby pre výšku výsluhovej dávky v počte 218 dní, t. j. spolu 3 965 dní, čo na účely výpočtu starobného dôchodku predstavuje 10,8630 rokov a úhrnom doby zamestnania a profesionálnej služby 13 090 dní, čo na účely výpočtu starobného dôchodku predstavuje 35,8631 rokov. Na doby zamestnania získané pred 18. rokom veku sa neprihliada.

Takto určená suma starobného dôchodku sa ďalej podľa zákona č. 306/2002 Z. z. v znení zákona č. 639/2002 Z. z. upravila o 112,1 % a o sumu 1.270,- Sk upravenú koeficientom 0,3029 (podľa vyššie popísaného výpočtu) na 384,68 Sk na sumu 2.411,- Sk mesačne a podľa zákona č. 222/2003 Z. z. 06 %, teda o 145,- Sk mesačne, na sumu 2.556,- Sk mesačne.

Podľa § 293a zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 43/2004 Z. z. sa starobný dôchodok zvyšuje od 1. februára 2004 o 4 % mesačnej sumy dôchodku, t. j. o 103,- Sk, na sumu 2.659,- Sk mesačne.

Podľa § 293a zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 43/2004 Z. z. sa starobný dôchodok zvyšuje od 1. decembra 2004 o 3,4 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 466/2004 Z. z.), t. j. o 91,- Sk mesačne, na sumu 2.750,- Sk mesačne.

Podľa § 259 ods. 1 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov v konaniach o nárokoch na dávky a ich výplatu z dôchodkového zabezpečenia, ktoré vznikli pred 1. januárom 2004, o ktorých

nebolo do tohto dňa právoplatne rozhodnuté, sa rozhodne podľa predpisov účinných do 31. decembra 2003 s odchýlkami ďalej ustanovenými.

Podľa § 293az ods. 4 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 449/2008 Z. z. sa starobný dôchodok od 1. júla 2005 zvyšuje o 8,85 % mesačnej sumy, t. j. o 244,- Sk, na 2.994,- Sk.

Podľa § 82 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z. z. a v súlade s opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 229/2006 Z. z., t. j. o 5,95 %, čo je o 179,- Sk mesačne, na 3.173,- Sk mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 310/2006 Z. z. sa starobný dôchodok od 1. júla 2007 zvyšuje o 6,25 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 197/2007 Z. z.), t. j. o 217,- Sk mesačne, na 3.680,- Sk mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok od 1. júla 2008 zvyšuje o 5 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 136/2008 Z. z.), t. j. o 184,- Sk mesačne, na 3.864,- Sk mesačne.

Po prepočte sumy dôchodku podľa § 293ar zákona č. 461/2003 Z. z. v znení zákona č. 659/2007 Z. z. starobný dôchodok v sume 3.864,- Sk mesačne predstavuje 128,30 € mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok od 1. januára 2009 zvyšuje o 6,95 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 450/2008 Z. z.), t. j. o 9,00 € mesačne, na 137,30 € mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok od 1. januára 2010 zvyšuje o 3,5 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 413/2009 Z. z.), t. j. o 4,20 € mesačne, na 141,50 € mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok od 1. januára 2011 zvyšuje o 1,8 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 404/2010 Z. z.), t. j. o 2,60 € mesačne, na 144,10 € mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. v znení neskorších predpisov sa starobný dôchodok od 1. januára 2012 zvyšuje o 3,3 % mesačnej sumy (percentuálna sadzba zvýšenia bola určená opatrením MPSVaR SR č. 344/2011 Z. z.), t. j. o 4,80 € mesačne, na 148,90 € mesačne.

Podľa § 82 a § 293ce zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2013, bol starobný dôchodok od 1. januára 2013 zvýšený na 160,10 € mesačne.

Pevná suma zvýšenia dôchodku v roku 2013 bola ustanovená opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z. z.. Podľa § 1 písm. a) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2012 Z. z. sa starobný dôchodok v roku 2013 zvyšuje o 11,20 € mesačne.

Podľa § 82 zákona č. 461/2003 Z. z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov a § 1 opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2013 Z. z., ktorým sa ustanovuje pevná suma zvýšenia dôchodkovej dávky a percento zvýšenia úrazovej renty v roku 2014, bol starobný dôchodok od 1. januára 2014 zvýšený na sumu 168,90 € mesačne.

Pevná suma zvýšenia dôchodku v roku 2014 bola ustanovená opatrením Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny Slovenskej republiky č. 329/2013 Z. z.. Podľa § 1 písm. a) opatrenia Ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny SR č. 329/2013 Z. z. sa starobný dôchodok v roku 2014 zvyšuje o 8,80 € mesačne.

Pokiaľ ide o tento, vyššie opísaný postup odporkyne, odvolací súd sa priklonil k záverom krajského súdu o tom, že odporkyňa preskúmanými rozhodnutiami plne rešpektovala právny názor Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, uvedený v rozsudku sp. zn. 9So/139/2012 z 30.10.2013 ako aj závery tohto súdu, ku ktorým dospel v rozsudku pod sp. zn. 9So/132/2009 z 28.04.2010, kedy taktiež rozhodoval o nároku navrhovateľky. Odporkyňa v intenciách rozsudku Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 9So/132/2009 z 28.04.2010 priznala navrhovateľke starobný dôchodok od 14.08.2003, t. j. od kedy jej bol pôvodný dôchodok odňatý.

Odporkyňa správne pri rozhodovaní o nároku navrhovateľky, ktorá je zároveň poberateľkou výsluhového príspevku podľa zákona č. 78/1998 Z. z. a ktorý sa považuje za výsluhový dôchodok podľa zákona č. 328/2002 Z. z., najprv vypočítala teoretickú výšku dôchodku, ktorá by jej patrila vtedy, ak by všetky doby poistenia získala vo všeobecnom systéme a následne postupovala v súlade s článkom 33 Dohovoru č.128.

V predošlom konaní nebolo sporné, že pre výšku výsluhového príspevku sa navrhovateľke nehodnotilo celé obdobie trvania profesionálnej služby, ale len ukončené celé roky služby v rozsahu 25 rokov, takže navrhovateľke pre výšku výsluhovej dávky nebola zhodnotená doba zodpovedajúca obdobiu od 1. januára 1999 do 31. júla 1999, t. j. 218 dní.

Sociálne zabezpečenie príslušníkov Policajného zboru, Slovenskej informačnej služby, Zboru väzenskej a justičnej stráže Slovenskej republiky a Železničnej polície za tzv. zvyškové doby osobitným zákonom, ktorým je zákon č. 328/2002 Z. z., (a ani predchádzajúcimi predpismi), nie je upravené.

Preto pokiaľ odporkyňa pri posudzovaní spornej doby vychádzala zo všeobecnej zásady, že ak niektoré obdobie poistenia v osobitnom systéme nebolo zhodnotené pre výšku dôchodku z osobitného systému, potom také obdobie musí byť zhodnotené vo všeobecnom systéme sociálneho poistenia a teda vypočítanú teoretickú výšku starobného dôchodku navrhovateľky odporkyňa krátila primerane k počtu skončených rokov doby trvania služby rozhodujúcich pre výšku jej výsluhového príspevku podľa § 211 ods. 1 písm. d) a ods. 2 zákona č. 73/1998 Z. z. (25 rokov), teda ho krátila za 25 rokov a zvyšných 218 dní zhodnotila pre výšku starobného dôchodku, takýto postup aj odvolací súd považoval za správny.

Navrhovateľka nemôže spravodlivo požadovať, aby jej bola vyplácaná suma starobného dôchodku, priznaného vo všeobecnom systéme sociálneho zabezpečenia aj za doby, ktoré mala v osobitnom systéme hodnotené pre nárok a výšku výsluhového príspevku. Postup odporkyne potom nemožno považovať za diskriminujúci a v rozpore s čl. 12 Ústavy SR. Nie je ani v rozpore s čl. 39 Ústavy SR, v zmysle ktorého majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe. Z uvedených dôvodov taký postup považuje odvolací súd za zákonný a súladný so súčasnou rozhodovacou praxou súdov Slovenskej republiky vo veciach dôchodkového zabezpečenia.

K námietkam navrhovateľky ohľadom jej pochybností o nestrannosti sudcov Krajského súdu v Žiline a sudcov Najvyššieho súdu, ktorí rozhodovali o nárokoch navrhovateľky odvolací súd udáva, že tieto neboli dôvodné.

Podľa ust. § 14 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. „sudcovia sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania vecí, ak so zreteľom na ich pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom možno mať pochybnosti o ich nezáujatosti. Na súde vyššieho stupňa sú vylúčení i sudcovia, ktorí rozhodovali vec na súde nižšieho stupňa, a naopak. To isté platí, ak ide o rozhodovanie o dovolaní. Dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú

okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach.“

Z vyššie citovaného ustanovenia vyplýva, že nestranným je sudca, u ktorého nie sú pochybnosti o jeho nezaujatosti so zreteľom na jeho pomer k veci, k účastníkom alebo k ich zástupcom a súčasne sa nepodieľal na rozhodovaní vo veci v niektorom inštančnom stupni. Rozhodovaním sa rozumie účasť na hlasovaní alebo inom spôsobe účasti na prijímaní rozhodnutia vo veci samej (samosudca), ako aj na rozhodnutiach, ktoré pripravujú skutkový a právny základ na rozhodnutie vo veci samej. Základom na záver o nevyhnutnosti vylúčiť sudcu z prejednávania a rozhodovania veci je pochybnosť o jeho nezaujatosti z týchto dôvodov.

Preto pokiaľ navrhovateľka odôvodnila pochybnosti o nezaujatosti sudcov len tým, že jej návrhu v opravnom prostriedku, resp. v odvolaní nebolo vyhovené, resp. že jej bolo vyhovené len čiastočne, odvolací súd túto námietku nepovažoval za dôvodnú.

V súvislosti s vyššie uvedeným ako aj s námietkou navrhovateľky, že jediné spravodlivé a zákonné rozhodnutie bude také, ktorým jej bude priznaný dôchodok vo výške 8433 Sk odvolací súd považoval za potrebné poukázať na to, že obsahom základného práva podľa čl. 46 ods. 1 a 2 ústavy nie je právo na rozhodnutie v súlade s právnym názorom účastníka súdneho konania, resp. právo na úspech v konaní (II. ÚS 218/02, I. ÚS 3/97, III. ÚS 470/2010).

Ústavný súd SR tiež judikoval, že reálne uplatnenie a garantovanie základného práva na súdnu ochranu nielenže neznamená právo na úspech v konaní, ale ani nárok na to, aby všeobecné súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorý predpokladá účastník konania. Procesný postoj účastníka konania zásadne nemôže bez ďalšieho dokazovania implikovať povinnosť všeobecného súdu akceptovať jeho návrhy, procesné úkony a obsah opravných prostriedkov a rozhodovať podľa nich (III. ÚS 369/2010-12). To platí aj v prípade navrhovateľkou predkladaným návrhom o výške starobného dôchodku, o ktorý sa domáha bez toho aby bližšie konkretizovala, z akých dôvodov má byť suma jej starobného dôchodku vyššia.

K námietke navrhovateľka o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku krajským súdom odvolací súd poukazuje na judikatúru ústavného súdu ako aj rozhodovaciu prax všeobecných súdov Slovenskej republiky, podľa ktorej z ústavy ani Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd nemožno vyvodzovať, že dôvody uvedené súdom sa musia zaoberať zvlášť každým bodom, ktorý niektorý z účastníkov konania môže považovať za zásadný pre svoju argumentáciu (mutatis mutandis I. ÚS 56/01).

Aj Európsky súd pre ľudské práva, napr. v rozsudku z 21.01.1999 vo veci Garcia Ruiz v. Španielsko konštatoval, že podľa štandardnej judikatúry súdu reflektujúcej princíp riadneho chodu spravodlivosti musia súdne rozhodnutia v dostatočnej miere obsahovať dôvody, na ktorých sú založené. Povinnosť odôvodňovať rozhodnutie nemôže byť ponímaná v takom zmysle, že je potrebné vysporiadať sa s každým argumentom.

Podľa názoru odvolacieho súdu, z obsahu spisového materiálu, ktorého obsahom je aj opravný prostriedok navrhovateľky, je nesporne zrejmé, že táto v celom texte poukazuje len na rozhodnutia odporkyne, krajského súdu ako aj najvyššieho súdu, ktorými bolo prv rozhodnuté o nárokoch navrhovateľky. Neuvedla však žiadne dôvody, týkajúce sa rozhodnutí odporkyne, ktoré sú predmetom tohto konania. Preto pokiaľ sa krajský súd pri svojom rozhodovaní obmedzil na preskúmanie a

skonštatovanie, že sa odporkyňa riadila právnym názorom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, vyjadreným v rozsudku pod sp. zn. 9So/139/2012 z 30.10.2013, ktorým tento navrhovateľke vyhovel, takémuto postupu nemožno nič vytknúť.

S právnym posúdením obsiahnutým v rozsudku najvyššieho súdu z 30.10.2013, ktorým sa riadila odporkyňa pri vydaní preskúmaných rozhodnutí sa stotožnil aj odvolací súd, nakoľko uvedený postup je v súlade so súčasnou praxou súdov v oblasti dôchodkového zabezpečenia a plne rešpektuje čl. 39 Ústavy SR, v zmysle ktorého majú občania právo na primerané hmotné zabezpečenie v starobe.

V súvislosti s námietkou navrhovateľky vytykajúcej, že v predchádzajúcich konaniach nebol zrušený okrem pôvodného rozhodnutia odporkyne z 18.5.2004 aj rozhodnutie zo 17.5.2003 a že dôvodom predchádzajúcich zrušujúcich rozhodnutí najvyššieho súdu nikdy nebol rozpor s hlavnými princípmi právneho štátu a teda následné rozhodnutia odporkyne ako aj krajského súdu nie sú v súlade s rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2So 12/2005, odvolací súd pripomína, že nemožno považovať za porušenie práva navrhovateľky skutočnosť, ak súd prvého stupňa neodôvodnil svoje rozhodnutia podľa jej predstáv. V zmysle obsahu rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 115/03 z 3. júla 2003: „Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom konania, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných účastníkmi konania. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového, ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces“. Iné uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 78/05 zo 16. marca 2005 konštatuje, že: „Súčasťou základného práva na súdnu ochranu v občianskom súdnom konaní podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky je právo na odôvodnenie, ktorého štruktúra je rámcovo upravená v § 157 ods. 2 OSP. Táto norma sa uplatňuje aj v odvolacom konaní (§ 211 OSP)“.

Na základe uvedeného dospel odvolací súd k záveru, že krajský súd dôvodne považoval preskúmané rozhodnutie odporkyne za vydané v súlade so zákonom a dôvodne odvolaniu navrhovateľky nevyhovel. O zákonnosti takéhoto postupu nemal pochybnosti ani Najvyšší súd Slovenskej republiky a preto jeho rozsudok ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd v súlade s ustanovením § 250k ods. 1 O.s.p. v spojení s § 250l ods. 2 O.s.p. tak, že navrhovateľke, ktorá nebola v odvolacom konaní úspešná, náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.